

Quốc Hận 30/4 là gì?

tdhoanz

Mỗi năm khi tháng Tư lại đến thì hàng triệu con tim những người Việt Tỵ Nạn trên khắp thế giới không khỏi ngậm ngùi đau buồn tưởng nhớ đến ngày 30/4/75 như một ngày Quốc Hận, ngày mà toàn thể quân dân miền Nam VN đã phải nhượng bộ trước bạo lực xâm lăng của tập đoàn cộng sản Bắc Việt .

Cộng sản luôn rêu rao là "Giải phóng miền Nam", "Chống Mỹ cứu Nước" v.v... Nhưng tại sao bây giờ chúng không chống Mỹ? Tất cả chỉ là những chiêu bài bỉ ổi, mị dân và xảo trá có sẵn của con người cộng sản vô thần!

Chúng đã gian ác vi phạm tất cả những hiệp định được ký kết chỉ cốt làm sao thanh toán được trọn vẹn miền Nam trù phú , cả về của cải tư hữu cá nhân lẫn tài nguyên thiên nhiên , để cứu đói cho miền Bắc rách nát, tương tự như đồng chí North Korea của chúng bây giờ. Đó là cái thực chất của xã hội chủ nghĩa cộng sản mà chúng hằng tự hào ôm ấp . Nếu không có những "nạn nhân tỵ nạn 75" và những "khúc ruột ngàn dặm" còn dùng chút tình dân tộc , tình quê hương nhân đạo mà cứu giúp thì liệu ngày nay chúng có lột xác được cái hình hài khắc khổ của con người cộng sản cố hữu hay không?

Tập đoàn lãnh đạo CSBV chính là những kẻ đã khởi xướng nên cuộc chiến tranh tương tàn 20 năm từ 1954 sau hiệp định Geneva đến 1975 . Trong khi chúng đã xảo trá lợi dụng 2 năm đình chiến của hiệp định Paris 1973 để sửa soạn cho cuộc tổng tấn công sau cùng vào tháng 3 & 4/75 thì QLVNCH vẫn tuyệt đối tôn trọng mọi điều khoản của hiệp định Paris 73 và còn nuôi nấng tử tế những tên đại diện láo khoét của chúng ở căn cứ KQ / TSN.

30/4/75 cũng là ngày mà hàng triệu gia đình và đồng bào Miền Nam Việt Nam đã phải trải qua những giây phút đau thương, khốn khổ, lầm than, và kinh hoàng nhất trong lịch sử và trong cuộc đời để tập đoàn lãnh đạo cộng sản miền Bắc được thỏa mãn những tham vọng thanh toán miền Nam của chúng , bất chấp tất cả mọi thủ đoạn xảo trá và độc ác .

Bao nhiêu triệu gia đình miền Nam đã lâm cảnh nhà tan cửa nát, mắt của mắt người vì loạn lạc? Bao nhiêu vợ chồng đã xa nhau, gia đình tan nát?

Bao nhiêu trẻ thơ đã mất cha mất mẹ?

Bao nhiêu thân xác đã chìm sâu trong lòng biển cả vì không chịu đựng nổi sự cai trị bạo tàn của chế độ cộng sản?

Những nạn nhân của chính sách "kinh tế mới" , của những trại tập trung cải tạo nơi rừng sâu nước độc .

Bao nhiêu người đã bị trả thù hay thủ tiêu mất tích?

Bao nhiêu xương máu đã đổ ra vì trận chiến ấy?

Nếu đó là cuộc cách mạng "Giải phóng miền Nam" thì nó cũng tương tự như một trận cướp vĩ đại với xe tăng và đại pháo yểm trợ để vơ vét hết tài sản của cải nhân dân miền Nam cho miền Bắc đói khổ mà thôi! Tất cả các tội ác ấy là do bè lũ lãnh đạo cộng sản Bắc Việt gây nên , nhưng chúng ta cũng không thể không hận sự làm ngơ của thế giới tự do và đồng minh Hoa Kỳ trước sự vi phạm trắng trợn của Bắc Việt lúc bấy giờ.

Người dân miền Nam cuối cùng đã ứng nghiệm được câu nói của T/t Ng. Văn Thiệu: "Đừng nghe những gì cộng sản nói mà hãy nhìn những gì cộng sản làm!". Nhưng rất tiếc vận nước đã quá trễ.

Chúng ta cũng ân hận vì đường lối lãnh đạo của những cấp lãnh đạo bất tài và hèn nhát của thời kỳ Đệ Nhị Cộng Hòa [VNCH]. Sau đảo chánh 1/11/63, các tướng lãnh đã thi nhau tranh giành địa vị, tự phong cho mình vai trò lãnh đạo Quốc Gia ; đến khi hữu sự không ai có chút tài năng đối phó với tình hình mà còn hèn nhát bỏ chạy trước . Đó là những sự thực rõ ràng và là nguyên nhân chính yếu đã đưa vận mạng đất nước đến ngày đau thương 30/4/75.

Tháng 11/1963 là cái mốc quan trọng nhất đã đưa lịch sử VNCH vào một khúc quanh mới . Cuộc đảo chánh TT/ Ngô Đình Diệm 1/11/63 của các tướng lãnh đã tiếp tay cho việc đưa quân Mỹ vào chiến trường VN để bành trướng chiến tranh tới mức chúng ta không tự vệ nổi, đồng thời cũng làm mất đi chính nghĩa cao quý của

VNCH. TT/Ngô Đình Diệm vì cương quyết chống lại ý đồ sai lầm đó mà Ông đã phải hy sinh mạng sống mình và các anh em trong họ hàng như một sự bị "tri du tam tộc" độc ác của thời đại mới . Sự hy sinh của Người cũng cao cả như sự hy sinh của các chiến sĩ VNCH và các sĩ quan , tướng lãnh đã tuấn tiết trong ngày bị thương 30/4/75 để QLVNCH còn được vinh dự vì những vị anh hùng cao quý ấy .

Đừng nói rằng công tội hãy để lịch sử đời sau phê phán . Bao giờ kẻ chiến thắng cũng là kẻ viết ra lịch sử và chúng đã viết rồi . Phần chúng ta chỉ nên trung thành với sự thực để tìm hiểu lỗi lầm chính đáng của mình [VNCH] cho con cháu [những người Việt Quốc Gia] sau này ít nhất cũng nghe được những sự thật do chính Cha Ông nói ra khi còn sống , chờ khi chết rồi người khác nói giùm có ích lợi gì?

Tại sao 9 năm đầu của VNCH , từ 1954- 1963 , cộng sản BV không dám thanh toán miền Nam khi QLVNCH còn trong thời kỳ phôi thai yếu kém chưa có quân đội hùng mạnh? Thừa, vì chúng ta có chính nghĩa Quốc Gia và được cộng đồng Quốc Tế bảo vệ . Chính phủ thời ấy cũng biết rõ "Mặt trận đối ngoại" để uy tín của VNCH được thế giới thừa nhận còn quan trọng hơn mặt trận quân sự ở chiến trường; đó là cái thế khôn ngoan biết thích ứng với tình thế như kẻ yếu phải cần có nhiều bạn bè bên vực.

Các chính phủ sau này, từ 1963-1975, với độc quyền cai trị bởi các tướng lãnh, lãnh đạo Quốc Gia nhưng bất tài nhu nhược nên chỉ biết tùy thuộc vào sự chấp thuận của Mỹ mà cai trị, cả về hành chính lẫn quân sự nên cộng sản mới gọi chúng ta là bù nhìn. Quốc Tế bỏ rơi chúng ta , đồng minh chạy trốn chúng ta không ai bên vực! Bài học hiện đại của Bắc Hàn và Syria nếu không có đồng minh bên vực dù quân sự có mạnh liệu có tự mình đứng vững được không?

Thay vì trách Mỹ bỏ rơi miền Nam, vì đó là chuyện trước sau cũng sẽ xảy đến, thì chúng ta phải trách Mỹ tại sao đã mang quân vào miền Nam?

Cùng chung nòi giống con Rồng cháu Tiên, cùng dòng máu đỏ da vàng với nhau , chắc chắn nếu không thắng được CSBV thì ít nhất chúng ta cũng phải ngang hàng và trên phương diện quân sự thì ngày 30/4/75 đã là ngày Đình Chiến chứ không phải ngày Đầu Hàng như TT/ Dương van Minh đã tuyên bố trên đài phát thanh Sài gòn. Có lẽ định mệnh trời cũng chứng tỏ cho mọi người thấy vì ông là kẻ [Có tội với quốc dân!] đã tạo ra nguyên nhân đưa đến sự thảm bại của nền Đệ Nhị Cộng Hòa sau này, thì ông cũng là người phải nhục nhã đứng ra đầu hàng!

Xin hãy dành những giây phút thiêng liêng của ngày 30/4 để cùng nhau tôn vinh và tưởng nhớ đến những Anh Hùng Liệt Sĩ của VNCH như: Nguyễn Khoa Nam , Lê V. Hưng , Phạm V. Phú , Trần V. Hai , Lê N. Vỹ , Hồ N. Cẩn, Trần V. Long, Trương Phùng, Trang V. Thành v.v... và hàng ngàn vạn những chiến sĩ Vô Danh đã bị lịch sử quên lãng. Để danh họ được mãi mãi lưu truyền cho các thế hệ mai sau của con cháu những người VNQG chân chính. Tinh thần VNCH nếu sống mãi thì sẽ có ngày quang phục, bánh xe lịch sử sẽ trở lại , đó là ước nguyện thiêng liêng của những người Việt Nam tỵ nạn!
Việt Nam Cộng Hòa Muôn Năm!!!

Tdhoanz . Quốc Hận 30 tháng 4/2013